

2. Методичні рекомендації щодо проведення органами державної контрольно-ревізійної служби аудиту ефективності виконання бюджетної програми [Текст]: наказ ГоловКРУ України N 444 від 15.12.2005 року

3. Про затвердження порядку проведення інспектування державною контрольно-ревізійною службою [Текст]: постанова Кабінету Міністрів України N 550 від 20 квітня 2006 р із внесеними змінами та доповненнями.

4. Бараніна-Закірова М.В. Запровадження державного аудиту в практику роботи органів ДКРС // Фінансовий контроль. – 2010. – №3 – С. 9–13.

Іваницька М. П.

аспірантка кафедри фінансів

ПОДАТОК НА НЕРУХОМЕ МАЙНО В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сьогодні наша держава приділяє особливу увагу проблемам формування всіх місцевих бюджетів, оскільки починаючи з 1 січня 2011 року вступили в дію норми Податкового кодексу України та нова редакція Бюджетного кодексу України. Згідно з цим зменшилась кількість податків та зборів. А до місцевих податків тепер належать: податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та єдиний податок. Тому зараз актуальним є питання формування дохідної частини місцевих бюджетів за рахунок джерел, надходження від яких є фінансово значимими, стабільними, і витрати по адмініструванню яких є набагато меншими від надходжень.

Податок на нерухомість має особливе значення з огляду на комплекс соціально-економічних проблем. З точки зору принципів соціальної справедливості, необхідність його запровадження полягає в тому, що він дозволяє нівелювати значний рівень диференціації доходів і їх накопичення у руках окремих осіб.

Водночас слід наголосити, що запровадження податку на нерухомість на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України потребує надзвичайно виважених підходів до формування механізму його справляння. В іншому разі можуть виникнути непередбачувані наслідки як для держави у цілому, так і для окремих юридичних і фізичних осіб. Це, зокрема, пов'язано з тенденцією розшарування суспільства за майновою ознакою.

На нашу думку, щоб пом'якшити ці процеси, доцільно передбачити широкий перелік пільг для фізичних осіб. З метою уникнення великого

податкового навантаження на вітчизняних товаровиробників вважаємо доцільним вводити цей податок на об'єкти виробничого призначення - поетапно.

По-перше, Податковий кодекс України передбачає, що базою оподаткування є житлова площа об'єкта житлової нерухомості і вона зменшується для квартири на 120 кв. м. та для житлового будинку на 250 кв. м. і житлові будинки до 250 кв. м. Згідно з цією нормою квартири площею понад 120 кв. м. і житлові будинки до 250 кв. м. податком на нерухомість обкладатись не будуть. Вважаємо, що такий підхід зводить до мінімуму базу оподаткування. По-друге, ставка податку для квартири до 240 кв. м. і для будинку до 500 кв. м. не повинна перевищувати 1% розміру мінімальної заробітної плати. Для нерухомості, яка перевищує цю норму, ставка податку складе 2,7%.

Таблиця 1

Житловий фонд м. Тернополя на 1 січня 2010 р.*

Показники	Квартири						
	Всього	Одно-кімнатні	Дво-кімнатні	Трьох-кімнатні	Чотирьох-кімнатні	П'яти-кімнатні	Шести-кімнатні
Загальна кількість квартир, од	72873	15436	30791	22863	3501	176	106
Загальна площа квартир, кв м	4357584	537700	1906358	1511310	338385	29604	34227
Житлова площа квартир, кв м	2562987	331963	1094994	872052	236342	13284	14352
Середня загальна площа квартир, кв м	59,80	34,83	61,91	66,10	96,65	168,20	322,90
Середня житлова площа квартир, кв м	35,17	21,51	35,56	38,14	65,71	75,48	135,40

На основі даних таблиці можна зробити висновок, що податком на нерухомість обкладатимуться 5-кімнатні та 6-кімнатні квартири, яких в м. Тернополі станом на 1 січня 2010 року нараховувалось відповідно 176 та 106 квартир. До цієї категорії можуть потрапити двох та трьохкімнатні квартири нового планування.

Отже, введення податку на нерухомість, крім вирішення зазначених проблем, буде мати й інші позитивні наслідки, зокрема [2, с. 50]:

* Примітка. Складено автором на основі [1].

– сприятиме детінізації майнових відносин через встановлення реального власника майна, зменшення можливостей отримання необґрунтованих соціальних пільг та субсидій;

– розвиватиме інститут приватної власності, створення середнього класу, на який спирається стабільне демократичне суспільство.

Список використаних джерел:

1. Матеріали Головного управління статистики в Тернопільській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ternstat.tim.net.ua/statinfoGF.html>.

2. Письменний В. В. Перспективи впровадження в Україні податку на нерухомість // Теорія & практика ринків. – 2009. – №2. – С. 36–50.

Перевознюк В. В.

аспірантка кафедри фінансів

АНАЛІЗ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Із переходом на ринкові умови господарювання підприємств водопостачання та водовідведення найбільшу частку в структурі їхніх фінансових ресурсів займають власні, що формуються практично лише за рахунок виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), тобто в ході здійснення операційної діяльності. В свою чергу, розмір валового доходу залежить від собівартості послуг і об'єму їх споживання. В той час, коли величина останнього показника в основному залежить від першого та якості послуг і рівня доходів громадян, на величину собівартості впливає ряд екзогенних і ендогенних чинників, що позначається на її структурі та доходах підприємств: у разі збільшення витрат діяльності (за умови відносно стабільного обсягу споживання послуг), зростає розмір доходів і навпаки.

Наприклад, підприємства Тернопільської області у 2008 р. отримали 44766,9 тис грн чистого доходу в тому числі по водопостачанню – 23040,8 тис грн, по водовідведенню – 21726,1 тис грн У 2009 р. його величина збільшилася до 53485,9 тис грн, в тому числі до 27710,2 тис грн по водопостачанню та до 25775,7 тис грн по водовідведенню (рис.1.).

Найбільшу частку в структурі чистого доходу від реалізації послуг у 2009 р. займав дохід, отриманий від реалізації послуг безпосередньо населенню: 75,0% (20790,6 тис грн) по водопостачанню й 67,3%